



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalis Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 15. De Theologicarum virtutum imitatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

Et ad finē epistolæ: Qualis erit illa dies, cum tibi Maria mater Domini choris occurret comitata virgineis? cum post rubrum mare, submerso cum suo exercitu Pharaone, tympanum tenens præcinet responsuris: *Cantemus Domino, gloriosè enim honorificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare?*

Exod. 15. 3.

CAPVT XV.

De imitatione Theologicarum virtutum Deiparæ.

Virtutum omnium principes sunt ea, quæ quòd circa Deum proximè versantur, Theologicæ nuncupantur; diuinitus infusæ, quarum usu præcipuè Dei cultus continetur, ex S. Augustini sententia; ea certè de causa usurpandæ plurimum, quòd Deum attingunt, & summum illud infinitum bonum, quantum fert huius vitæ mortalitas, fruendum nobis ac possidendum tradant. quarum virtutum matrem se Deipara profitetur apud Ecclesiasticum; vel quòd

In Enchirid.
2. & 3.Lib. 1. de
doctrina
Christiana.

Q 7 illa-

illarum assidua consuetudine quasi filiarum iucundissimè frueretur, in earumque effectione propemodum continua versaretur, vel quòd per Salvatorem filium cultoribus illas suis ingeneret atq; adaugeat: *Ego mater pulchrae dilectionis, timoris & agnitionis, & sanctae spei.* Fides, quòd sit illustris, altissimæ cōtemplationis, illuminata diuinitus, in agnitione notatur. Timor & spes ad secūdam pertinent theologiam virtutem. Pulchra dilectio ipsa est charitas omnium regina: καλή, bona & pulchra, quòd teste Nazianzeno, solus amor Dei formosum reddit amantem. Amor carnis putidae putidum reddit, iuxta illud Osee: *Facti sunt abominabiles; sicut ea quae dilexerunt.* Fides & spes cū in Christo comprehensore æquè ac viatore locum non habuerint, nusquā illustriores fuere quàm in Deipara, nec dignius alibi quàm in eius anima sanctissima fixere domiciliū. charitas à Christi charitate gradu proxima, illi quàm simillima fuit in Virgine matre, ex qua & timor ille castus filiorum exoritur, qui permanet in sæculum

Eccl. 24.

24.

*In carm in
ad Virgines.*

c. 9. v. 10.

se-

sæculi. Deiparæ fidem iure prædicat
 Elizabeth eius propinqua : *Beata qua* ^{Luc. 1. 45.}
credidisti , quia perficientur ea qua dicta
sunt tibi à Domino. Nam hac fide ad æter-
 ni Verbi conceptum viam sibi præmu-
 niuit, priusque illud fide & mente quàm
 ventre ac carne concepit. beatior (in-
 quit Augustinus) Maria percipiendo
 fidem Christi, quàm concipiendo carnẽ
 Christi. Quod Eua virgo ligauit per in-
 credulitatem , hoc Maria virgo soluit
 per fidem. Quo celsius est supra creatæ
 cogitationis suspicionem omnem ac li-
 mirentem, quod est cæterorum caput atque
 principium Verbi incarnati mysterium,
 eo magis Virginis admiranda est & de-
 prædicanda fides , Archangelo mysterij
 eius nuntium à Deo perferenti mox ad-
 hibita, ad cuius laudem Abrahami Pa-
 triarchæ celebratissima fides non acce-
 dat, quo longè maius est, & si vim natu-
 ræ spectes , incredibilius Virginem Deũ
 hominem concipere ac parere , quàm
 hominem immolatum Deo ab eodem
 ad vitam mortalem exsuscitari potuisse.
 Hæc eadem fides in Virgine matre cete-
 ra

ra omnia redemptionis nostræ mysteria complexa, filij deitatem, humanitatis obrectam velo semper agnouit, altissimamque illam in eius animo contemplationem peperit, quam S. Lucas insinuat, iteratò repetens: *Maria autem conseruabat omnia verba hæc, conferens in corde suo, cum in filio infante, puero, adolescente, viro Deum suum supplex adoraret. nec in ipsa passione tot inter indignissima supplicia fuit hæc fides non dicam extincta (quod nec ceteris contigit Apostolis) sed nec obscurata, nec summo illo mœrore perturbata, quo minùs clarè distincteque consecuturam triduo post resurrectionem Saluatoris obijceret. Quò pertinet illud Prouerbiorum*

31. Non extinguetur in nocte lucerna eius; & quòd in Officio nocturno maioris hebdomadæ ceteris extinctis, vna superest ardens cādela, symbolum expressum fidei relucens in Deipara, cum in ceteris foret Apostolis obscurata. Deiparæ spes cum in plurimis alijs mysterijs, tum in eo mihi singulariter eluxisse videtur, quòd, cum ab ædibus Elisabethæ reuerfa à spò-

so

Luc. 2. 19.

Prou. 31. 18

so Ioseph vterum ferens esset deprehē-
 sa, eaque de causa Iosephum grauissimis
 animi motibus agitari ac perturbari ani-
 maduerteret; diuinæ tamen prouiden-
 tiæ confisa tacuit, neque verbo myste-
 rium aperire voluit quod erat cum sua
 laude ac dignitate coniunctum, quoad
 de cælo missus Angelus id reuelaret.
 Nempe in vno Deo spem omnem suam
 collocauerat, cui mysterij quod erat ab
 eo clementer inchoatum, progressum
 successumque committebat, ipsa suæ
 humilitatis ac taciturnitatis retinentis-
 sima. Iam verò spes de futura sempiter-
 na felicitate inde fuit in Virgine Dei
 matre singularis & eximia, quòd non,
 perinde vt in nobis, annexam haberet
 incertitudinem & admixtum timorem,
 quo nos non sine causa frequenter & fa-
 lutariter commouemur. Nam tametsi
 de diuina bonitate ac misericordia, qua
 vult omnes homines saluos fieri, nihil
 sit ambigendum; de nobis tamen ipsis
 meritò dubij sumus & ancipites, *con-*
templantes ne quis desit gratiæ Dei, quibus
cum metu & tremore salus sit operanda, cum
nesciat

Eccl. 9.1. nesciat homo vtrum amore an odio dignus existat, & de perseuerantia maxima nos semper sollicitudo tenere debeat. At Sanctissima Dei Mater certissimò norat, se in Dei gratia confirmatam, nec ab ea vnquam excidere posse, ac tum filij Saluatoris mèritis exuberantissimis, quæ sibi largissimè communicata sciebat, tum suis quoq; rectè factis nitebatur: quibus è fontibus iustissimã bene sperãdi causam præbet Mater sanctæ spei, spes nostra, per quam minimè nobis defutura sit gratia ad capessendã felicitatẽ oportuna, quæ de se verissimè dicat, *Eccl. 24. v. 25.* *In me est omnis spes vitæ, & virtutis.* Tertia præcipuaque virtus è theologicis, charitas Dei matris tum erga Deum, tum erga proximum ardentissima, multis sanctæ Scripturæ typis adumbrata est: in auro mundissimò quo fœderis arca intus & foris erat aperta; in auro fuluo nimis throni Salomonis eburnei; in cocco bistincto cortinarum tabernaculi, vestiumque sacerdotalium; in candelabro aureo, quod septem lucernis ardentibus donorum Spiritus sancti figuris erat instructum, in quo

quo & ignis & aurum charitatem denotabat. quam sol quoque signat, dum dicitur: *Mulier amicta sole*, candidissimo & calidissimo charitatis amictu, vt S. Bernardus interpretatur, vestitu planè deaurato; denique & in altaris igne perpetuo, quem iugibus fomentis sacerdotes summa cura conseruabant, ardor hic charitatis Deiparæ indicabatur, quo mens eius in Deum continuo motu atque impetu ferebatur. Hoc illud est vexillū charitatis, de quo in Canticis iuxta aliam versionem: *Ordinauit in me charitatem*; vexillum in me charitatis erexit, sub cuius signis anima illa sanctissima perpetuò ageret in excubiis, continuis votis ac suspiriis ad Deum suum anhelans, incensissimo Dei gloriæ propagandæ zelo, proximorum que salutis procurandæ flagrans. quorum proximorum Christo filio lucrificandorum, nullam vniquam prætermisit occasionem, suscepta etiam cum Ioanne in Græciam Ephesum vsque peregrinatione, datis ad complures epistolis (è quibus ad Florentinos vna hodieque superesse dicitur)

plu-

ApoC. 12. 1.

Cant. 2. 4.

380 DE OFFIC. SODAL. PARTH.
plurimis ac continuis optimæ Matris of-
ficiis in primitiuos fideles eius curæ con-
creditos. Iugiter quidē inhærebat Deo,
& non interrupto diuini amoris actu
magnificabat eius anima Dominum, &
exultabat spiritus eius in Deo salutari
suo; hinc tamen omnes fideles, proxi-
mosque, quos filio Deo tam charos esse
sciret, tam charo emptos diuini sui cruo-
ris pretio, maternæ charitatis complexa
visceribus, omni cura, affectu atque offi-
cio, industria & diligentia promouebat
ad virtutem. Hæ virtutes igitur Patronæ
nostræ præcipuo quodam studio nobis
sunt imitandæ, cum & in earum virtutū
exercitatione tota hominis Christiani
vita consistat, Apostolo teste, ex Abacuc
Propheta: *Iustus autem meus ex fide viuit;*
fides illi est pro intellectu, res omnes
perspiciente ac dirigente; pro cupiditate
spes; pro arbitrij libertate charitas, cuius
motum atque impulsum ceteræ omnes
consequantur virtutum actiones, immò
& quæ ad vitam tuendam pertinent na-
turæ functiones. In consiliis capiendis,
in rebus omnibus agendis, non infama
ac

Hebr. 10.
38.

ac fallaci sensuum, humanę rationis, sed suprema semper certissima-
que fidei diuinę luce nitamur, hęc ducę
sequamur, hęc facem nobis præferamus,
nec obscurari, languere, ac propę inter-
mori sinamus vnquã, sed quoad cum Dei
licebit gratia creberrimos eius actus
exfuscitemus, tum præsentissimi semper
diuini Numinis nos intuentis, vniuer-
sumque hoc omne sua prouidentia mo-
derantis, tum Christi Domini in sacra
Eucharistia delitescantis. Atque vt fuit
Deiparę sacra humanitas deitatis quod-
dam velum, quo nihil tamen inhibeba-
tur, quo minuseam semper agnosceret
atque adoraret; ita nobis humanitatis
deitatisque velum existant sacratę spe-
cies, sed quod oculi fidei penetrent at-
que peruadant. Tum verò & fidem ex-
fuscitemus futurę alterius æternę vitę,
ad quam eiusdem Deiparę ope potissi-
mum aspiremus, in quam spes omnes
nostras collochemus: sit ipsa anchora fir-
ma & tuta nostrę mentis, ne varijs huius
mundi procellis ac tempestatibus, va-
rijs euentibus, seu aduersis, seu prospe-
ris

nis à virtutis officio deducamur. Ad ex-
 tremum quod monet Apostolus, *Omnia*
nostra in charitate fiant, huic omnium
 virtutum principi cetera committamus
 virtutum officia, siue quæ ad Deum co-
 lendum, siue quæ ad proximum iuvan-
 dum, siue quæ ad nos ipsos moderandos
 pertinent; ex charitatis imperio suscipi-
 antur, eius ductu & auspicijs peragan-
 tur, eius optimo fine concludantur, qua
 valet apud Deum charitate, gratia &
 auctoritate veluti commendentur om-
 nia nostra rectè facta atque opera, eius
 induant formam & characterem, meri-
 tiq̃ue laudem ac dignitatem ab ea mu-
 tuentur. Hoc illud est Ecclesiastici mo-
 nitorum omnium præstantissimum mo-
 nitum: *Omni vita tua dilige Deum, & inuo-
 ca illum in salute tua.*

1. Cor. 16.
 24.

Eccli. 13.
 8.